

едно малко дете се отправя къмъ слона и започва да го глади по гърба и да му казва: Моля ти се, качи ме на гърба си да ме разходишъ малко. — Не мога, отговаря слонътъ. Вързанъ съмъ здраво до този джъбъ, не мога да се мръдна. Отъ малкото помръдване хобогътъ ми ще пострада. — Азъ имамъ сила да скъсамъ конеца. Ако ме дигнешъ на гърба си, азъ ще скъсамъ конеца, отговорило детето. Слонътъ се мръдналъ, за да повдигне детето, и конеца се скъсалъ.

Съвременните хора се намиратъ въ положението на вързания съ конецъ слонъ и понеже съ наплашени, че ако мръднатъ на една, или на друга страна, ще пострадатъ, тъ седатъ съ години вързани на едно място. Богъ имъ казва: Ако приемете любовта въ ума и въ сърдцето си, азъ ще скъсамъ веригитъ, които ви ограничаватъ, и вие ще бъдете свободни. Щомъ се освободите, вие ще възприемете великите блага на живота. Ако не знаете, че освобождаването ви седи въ любовта, вие казвате като индуистъ: Работитъ ни въ този животъ не вървятъ добре, но при второто прераждане всичко ще тръгне по-добре. Тогава ще работимъ съзнателно. Колко прераждания се минаха, и вие все обещавахте, че въ бъдещето прераждане ще се изправите. Колко възвиши и благородни желания сте отложили все за бъдещето прераждане. Колкото пъти и да се прераждате, ако не дойде любовта, нищо не можете да постигнете. Прераждането е условие, т. е. моментъ, въ който Божията Любовъ може да се прояви. Любовъта не зависи отъ времето, нито отъ външните условия. Любовъта иде отъ контакта на човѣка съ Бога. Любовъта се предава чрезъ вътрешенъ тласъкъ, чрезъ вътрешенъ импулсъ. Който се подаде на този вътрешенъ импулсъ въ себе си и създаде здрава връзка между първичната причина и своята душа, той ще се измѣни коренно. Всички, които вървятъ по пътя на истината, и съ пълни съ благодать и истина, иматъ особенъ строежъ на главитъ и на лицата си. Като погледнете главата на нѣкой човѣкъ, добре развитъ въ умствено, духовно и физическо отношение, ще видите, че той е работилъ върху себе си, вследствие на което между очите, носа, брадата, и ушите има известна съразмерностъ. Лицето изразява вътрешния животъ на човѣка. Ако чрезъ лицето си човѣкъ не може да прояви своя